

- 85 Iudicium negat esse reis, dulcique cruentum
 Circumfert miseris mixtum cum melle venenum.
 Surgere posse negat carnem, cui causa ruinae
 Ipse fuit, quam contemptam spoliavit inique.
 Propterea maledictus habet sine fine dolorem,
 90 Hostis huic semper, vario quia valere vitam
 Nititur excutere et, de qua ruit ipse, salutem.
 Inque hoc et Christum terris venisse repente,
 Sed nulla socium carnis compagine factum;
 Spiritus at forma et fictum sub imagine corpus,
 95 Fallere vult homines, quod non est, esse videri.“

I, 106: (Marcionitae) „ignotum dominum quaerunt notumque
 relinquunt.“

I, 141 ff.: „Haec vobis per Marcionem, Cerdone magistro,
 Terribilis refuga adtribuit fera munera mortis,
 Nec venit in mentem quod vos a nomine Christi
 Seductos ad Marcionis tulit infima nomen.“¹

- II, 13 ff.: „Supremum nefas in tantum dementia mersos
 Abruptos homines numen sine fine tremendum
 15 Dividere in partes, Christi sublimia facta
 Falsa laude sequi culpaeque gesta priora,
 Innumerata dei miracula, visa nec umquam,
 Tam temere scelus illicitum componere verbis,
 Ante nec audita, contentaque corde nec ullo (?)
 20 Adversum sese duo testamenta sonare,
 Contra prophetarum domini committere verba,
 Dissimili longe sententia velle probare,
 Omnem legis et infamem deducere causam
 Sanctorumque patrum vitam reprobare priorem,
 25 Quos in amicitiam adlexit deus ad sua dona.
 Accipitur sine principio pro parte minori,
 Quattuor ex uno cum sint, ex quattuor unum.
 His tamen una placet, reprobrant tres denique partes,
 Auctoremque sui Paulum per multa cupessunt.

¹ Richtig wird hervorgehoben, daß diese Sekte sich selbst „Marcioniten“ nennt.